

DE TABERNAKEL 1

Het is al een wonder op zich om zo'n wondervol bouwwerk in de woestijn te maken. We hebben al gezien hoeveel spullen er moesten komen in Exodus 25:3. Hoe kom je er aan? Wel, ze hadden heel veel meegenomen van de Egyptenaren bij hun vertrek. Genomen is echter niet het juiste woord. De Heere had gezegd, dat ze de Egyptenaren er om moesten vragen, en die waren, denk ik, zo blij dat die Israëlieten weg gingen uit hun land, dat ze wel gezegd zullen hebben: 'Alles wat je wilt, kun je krijgen, als je maar vertrekt en zo gauw mogelijk.'

Schatrijk hadden ze het land Egypte verlaten en nu in de woestijn moesten ze er veel van afstaan voor de bouw van dat huis voor hun God. Goud, zilver, koper, sieraden werden omgesmolten, kleurstoffen, kleden en nog veel meer. We komen het allemaal tegen op onze reis, en zullen er dan van zeggen, wat nodig is. De Heere had in het bijzonder twee mannen vervuld met wijsheid en bekwaamheid om het wondervolle bouwwerk te maken: Besaleël en Oholiab. Ook waren er bekwame vrouwen om borduurwerk te vervaardigen op kleden van fijn linnen met prachtige en kostbare kleuren, blauwpurper en roodpurper en scharlaken.

Ook hout was er nodig, veel hout. Dat hout moest volgens voorschrift van de Heere acaciahout zijn. Acaciahout, dat bekleed moest worden met goud en het hout voor het brandofferaltair, moest met koper worden bekleed. Raar, vindt u niet, een brandofferaltair van acaciahout, maar we komen daar later op terug. Wat te denken trouwens van de planken, die vijf meter lang zijn en ca. 70 centimeter breed en waarschijnlijk een handbreed dik. Die moesten ook nog met goud worden bekleed. Hoe kwam men aan dat hout? Een grote zaak voor doe-het-zelvers was er niet. We weten het niet en hoe is dat zagen gedaan? We weten het niet. Eén ding moeten we niet doen. Er aan twifelen, want als de Heere iets wil, dan gebeurt wat voor de mens onmogelijk lijkt.

Ongeveer 900 jaar eerder had Noach een gigantisch schip gebouwd op het droge. Hoe is dat gedaan? Daar zullen toch ook wel boomstammen voor gezaagd zijn? Hoe dan ook, we weten het niet. Maar het staat wel in Gods Woord en dus is het waar. De Heere kan toch alles. Er was voor het begin van de wereld helemaal niets en God zei: 'Er zij licht en er was licht.' Geen enkele wetenschapper

kan zeggen, wat nou eigenlijk licht is. Als het gaat om Gods handelen en willen, dan moeten wij voorgoed onze menselijke overwegingen en beoordelingen afleeren, geloven is het, en dat is het!

Wij moeten er in alles van uitgaan: onze God kan alles en weet alles. Zijn naam is: 'DE IK BEN.' Nogmaals daarom de vraag, hoe kwam men aan acacia-hout? Een moeilijk te verwerken houtsoort. Een antwoord kan zijn, dat het daar groeit in die woestijn. Maar dan, een plank van vijf meter lang en 75 centimeter breed? 'Dat moet dan toch een flinke boom zijn geweest', denk ik dan. Groeien er dan zulke grote acaciabomen in de woestijn? Ja, maar toen wij eens in die woestijn waren, waren ze niet te zien.

Dus hebben we gevraagd aan de woestijnheids: 'Waar zijn nu toch die grote acaciabomen?' Hij wees met zijn hand in de richting van een boom en zei: 'Daar staat er één.' 'Nee', zeiden wij, 'we bedoelen zo'n grote!' 'Dat is er een', zei hij, 'maar de stam, die jullie zoeken zit onder het zand van de woestijn, dat door de jaren heen tegen die boom is aangewaaid en de boom begraven heeft. Er kan wel tien meter van onder de grond zitten en dan nog de wortels van wel twintig meter, die op zoek zijn gegaan naar water.'

Begrijpt u, mijn lezer, wat de opdracht betekende om acaciahout te gebruiken? Wat een wonder is daar gebeurd! Ik ben zó blij, dat ik in dat wonder geloven mag. Wat een zegen en een rust geeft het, als je een kind bent van zo'n God. Wat we weten, is, dat er veel handelsverkeer door de woestijn ging. Daar waren de kamelen voor, ook wel 'schepen van de woestijn' genoemd. Grote groepen kamelen, afgeladen met handelswaar, gingen door de woestijn naar Egypte en weer terug met Egyptische spullen. De Midianieten van Jethro, weet u nog en de Amalekieten stonden er om bekend. Stammen, die ook afstamden

van Abraham en niet op goede voet leefden met het volk Israël in de woestijn. Toch hebben ze er waarschijnlijk wel de benodigde spullen van gekocht. Ik denk aan de zeer dure kleurstof blauwpurper, roodpurper en scharlaken.

De purperkleurstof is afkomstig van de purperslak. Deze slakken werden opgeraapt bij laagwater op het strand van de Middellandse zee. Ze werden dan gedurende enige tijd in de zon gedroogd, waarna het beestje uit zijn huisje werd gepakt. Op dat beestje was een kleine kleurklier, die er dan werd afgepakt en tot poeder werd vermalen. Dan had men de zeer kostbare kleurstofpoeder.

Uit onze Bijbel kennen wij Lydia, de purperverkoopster. Lang heb ik gedacht, dat zij een soort manufacturierste was, die handelde in stoffen kleden en zo. Waarschijnlijk had ik het mis, want alleen al die kleurstof was heel duur. Als zij daar een goede handel in had, dan was zij daardoor een welgestelde vrouw geworden.

Er wordt nog een kleur genoemd, die bij de bouw van de tabernakel nodig was. Dat is de kleur scharlaken. Dat is een evenzo dure kleurstof, maar wel één met een bijzondere kleur. Hij is bloedrood en gaat op de kleden van de tabernakel een grote betekenis krijgen.

Hoe komt men aan die kleur? Op enkele boomsoorten komt soms een luisenplaag voor van een schildluis, waardoor het blad dood gaat en ook de luis. Als men nu die dode beestjes van die bladeren afpakt en die tot poeder wrijft, dan hebt u de bedoelde scharlaken kleurpoeder. Een kleed dat met deze kleurstof is geverfd, is bloedrood. Elk kleed wat daarmee is geverfd is rood en het blijft rood. Die kleur is zo sterk, dat het er met geen enkel middel meer uit te krijgen is. Deze kleur zal in de tabernakel van een geweldige betekenis worden, zullen we nog gaan zien.

Ook deze kleur is, net als de eerder genoemde, een schitterend beeld en type van de Heere Jezus. Weet u nog die bekende tekst uit Jesaja 1:18? Ik moet hem aanhalen, want die tekst is zó rijk voor ons en voor ieder, die geloven wil. Er staat: 'Kom toch (dat is een uitnodiging) en laat ons tezamen richten, zegt de Heere; al waren (zijn) uw zonden als scharlaken (zó rood als bloed) zij zullen wit worden als sneeuw; al waren ze rood als karmozijn, (een andere naam voor de

zelfde kleur alleen van een andere soort bladluis) zij zullen wit worden als witte wol.'

Ieder, die weet heeft van deze kleurstof, weet dat hier een wonder wordt bedoeld, We komen hier later vast nog op terug. Mijn lezer, weet u wel dat uw zonden vergeven voor de Heere geen probleem hoeft te zijn. Voor de oplossing heeft Hijzelf gezorgd door Zijn eigen en enige Zoon te offeren als betaling voor u.

In Psalm 86:5 zegt de dichter en dat is koning David: 'Want Gij, o Heere, zijt goed en gaarne (graag) vergevend, rijk in goedertierenheid voor allen, die u aanroepen.' Ja, mijn lezer, u leest het goed: 'De Heere vergeeft graag!'

Als u in de naam van de Heere Jezus komt en in Zijn naam uw zonden be-lijdt en ze met name noemt bij de Vader, dan zijn ze vergeven. Ongeloof, daar heeft Hij niks voor. Dat is uw eigen schuld, uw eigen keus. Ik hoor mensen wel eens in een gebed aan God vragen om vergeving. Maar U weet toch wel, dat u niet tot God kunt komen buiten de Heere Jezus om? Hij heeft gezegd: 'Niemand komt tot de Vader dan door Mij.' Mijn beste lezer, ik ga nu iets zeggen op een manier, wat ik liever niet zo zou doen, maar voor de duidelijkheid doe ik het toch met oprechte eerbied en schroom. Namelijk: 'Als u God vraagt om vergeving, dan zou Hij kunnen zeggen, dan moet je niet bij Mij zijn, maar bij Mijn Zoon.'

Ook over deze dingen gaan we nog meer met u na denken, als we de tabernakel gaan zien in de woestijn, voor zover wij ons daar een beetje een voorstelling van kunnen maken. Ik hoop, dat dit schrijven er toe mag bijdragen om enigszins een idee te krijgen, hoe de tabernakel er uitzag en de betekenis ervan.

Voor mij is het misschien iets gemakkelijker, omdat ik het voorrecht heb gehad om er samen met mijn inmiddels overleden vrouw een model van te mogen maken. Bijbelgetrouw en dat zonder fantasie of vanaf plaatjes. Dat was ons doel. Bijna één jaar hebben wij erover gedaan, voordat hij klaar was. Ik knutselde in de schuur en mijn vrouw deed al het borduurwerk van de kleden. 's Avonds hebben we een niet te tellen aantal uren in de Bijbel zitten lezen om de juiste maten te vinden. Het is voor mijn vrouw en mij tot grote zegen geworden. Straks, dat zal niet zo lang meer duren, dan zullen we weer samen de echte tabernakel zien in de volle heerlijkheid van de Heere, als we bij Hem zijn.

Ik verlang ernaar om u te gaan vertellen over dat 'tenthuis'. We zullen de uitgebreide beschrijving over de bouw, zoals die wordt beschreven in de boeken Exodus, Leviticus, Numeri en Deuteronomium niet met u in zijn geheel behandelen. Mij gaat het erom met u de tabernakel te bezien en de betekenis van het geheel en de delen in het bijzonder te behandelen. Wij kunnen lezen in Exodus 40, dat alles wat nodig was, gemaakt was. Nu was alles klaar en goed en gereed om te worden neergezet.

In Exodus 40:1 e.v. lezen we, dat hij op de 1^e. dag van de eerste maand onder de absolute leiding van Mozes wordt opgesteld. We mogen aannemen, dat heel veel mensen gewerkt hebben aan bepaalde delen van het bouwwerk. Nu op nieuwjaarsdag is het zover, want het wordt neergezet en alles krijgt zijn juiste plaats. Op aanwijzing van Mozes wordt alles stuk voor stuk op zijn plaats gezet. Het was een zeer kostbaar heiligdom geworden. In Exodus 38 lezen we, dat er ong. 1400 kg goud in was verwerkt, 4100 kg zilver en 3300 kg koper.

De kandelaar, die in het deel van de tabernakel stond, wat genoemd wordt: 'het Heilige', was van 40 kg goud uit één stuk gesmeed. Hij werd tot een betekenisvolle kandelaar. Als wij dit zo lezen, dan kan het niet anders, maar komen we diep onder de indruk van de majesteit van de Heere. Zó moest het worden en we gaan zien, dat het allemaal een beeld van Zijn Zoon, de Heere Jezus, is. De pracht en majesteit van Hem moest schitteren in de tent, waarin Hijzelf ging wonen. God kan rusten in Zijn Zoon.

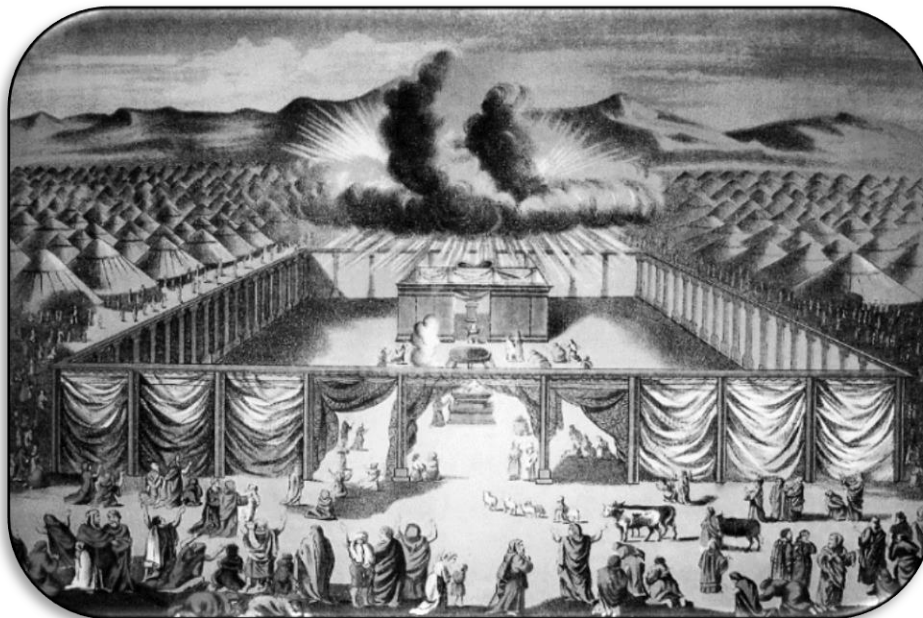
Alle delen werden door Mozes gezalfd met zalfolie, toen alles plaats had gekregen. Als u de hoofdstukken 39 en 40 leest van Exodus, gaan die over dat opstellen van de delen, die met elkaar de tabernakel gaan vormen. Dan ziet u tevens, dat er tot 15 keer wordt geschreven: 'Zoals de Heere Mozes geboden had.' Dat is een zeer belangrijk gegeven, mijn lezer, en dat geldt ook voor ons. Voor ons geldt - naar ik hoop - wat er in Romeinen 14:7-8 staat: 'Want niemand onzer leeft voor zichzelf en niemand sterft voor zich zelf; want als wij leven, het is voor de Heere en als wij sterven, het is voor de Heere. Hetzij wij dan leven, hetzij wij sterven, wij zijn van de Heere.'

Als dit voor u in uw leven geldt, dan heeft u uw oude leven aan de Heere gegeven en het nieuwe leven van Hem ontvangen. Dan is Hij alles! Hij zegt, Hij

geeft, Hij wil, daarom kon Mozes steeds zeggen: 'Zó heeft de Heere het mij opgedragen en zó heb ik het ook gedaan.' Dat is gehoorzaamheid. Laten wij vooral oppassen en geen eigen wensen en ideeën gaan aanwenden, alsof het de wil is van de Heere.

Op deze nieuwjaarsdag wordt de tabernakel geplaatst te midden van het volk. Gelukkig maakt de huidige techniek het mogelijk om u een foto te laten zien van het model, dat wij hebben mogen maken. De tabernakel was eigenlijk alleen het binnenste deel, dat omheind werd met een wit kleed.

Die omheining was 50 meter lang, 25 meter breed en 2,5 meter hoog. Het was gemaakt van wit, getwijnd linnen garen. Het gordijn werd met zilveren haken aan zilveren roeden gehangen, die verbinding maakten tussen de 60 pilaren van acaciahout op koperen voetstukken.

Afbeelding uit de Holmanbijbel

Er moest in dat gordijn aan de oostzijde een poort worden gemaakt van 10 meter breed. Geen nauwe, maar een ruime toegang. Dat poortgordijn (wij noemen die poort hierna ook wel 'de deur') moest ook geweven zijn van getwijnd linnen, dat geverfd was met blauwpurper, roodpurper en scharlaken. De opstelling van het geheel moest altijd met de deur naar het oosten zijn.

U kunt het voorgaande lezen in Exodus 27:9-19. Al eerder hebben wij gezegd, dat de tabernakel een beeld, een type, een profetie is van en over de Heere Jezus Christus, de gezalfde Hogepriester, Die komen zou. De tabernakel en alles

wat er in was en in gebeurde, was een schaduwbeeld van dat wat komen zou – Hebrreeën 8:5.

Laten wij eens proberen om een voorstelling te maken van dat, wat we nu in de woestijn zien staan. Op een vlak stuk van de woestijn staat op het roodachtige zand een grote tent, die omgeven is met een helder wit gordijn. De ruimte, die men via de deur van 10 meter breed kon binnengaan, werd 'de voorhof' genoemd. Wat daarbinnen was en werd gedaan, zullen we later nog behandelen. Nu zien we het witlinnen kleed met aan de oostkant een 'deur.' Steeds, als zij weer bij een volgende verblijfplaats aankwamen en zij de tabernakel weer moesten plaatsen, werd deze op voorschrift van de Heere met de deur naar het oosten geplaatst. Dit wordt ons duidelijk door o.a. Exodus 27:13 en Numeri 2:2: 'De Israëlieten zullen zich legeren ieder bij zijn vendel onder het veldteken van hun families; op een afstand zullen zij zich rondom de tent der samenkomst legeren. Aan de oostzijde, aan de kant waar de zon opgaat, zal Juda zich legeren.'

Dit is zo'n mooi gegeven, mijn lezer. Het betekent zoveel, omdat het oosten al wordt genoemd in dit verband in Genesis 2:8: 'Voorts plantte de Heere God een hof in Eden, in het oosten.' Dan kennen wij de geschiedenis, die genoemd wordt de zondeval in Genesis 3. Deze diepe val van de mens werd voor de Heere de reden, dat Hij niet langer met de mens kon omgaan en Hij stuurde hem met zijn vrouw Eva de hof uit naar het oosten. Genesis 3:24: 'En Hij verdreef de mens en stelde ten oosten van de hof van Eden de cherubs met een flikkerend zwaard, dat zich heen en weer bewoog, om de weg tot de boom van het leven te bewaken.'

Wat ik nu moet schrijven, mijn lezer, mag ik niet verzwijgen. U hoeft het niet te begrijpen, maar u moet aannemen, dat het de absolute waarheid is, nl. dat ieder mens geboren is uit de weggestuurde Adam en Eva. U kunt daardoor niet meer zeggen, dat u een kind van God bent, tenzij u opnieuw geboren bent door de Heilige Geest uit God - Johannes 3:3. Door wedergeboorte wordt u een kind van God. U was een kind van de Satan. Deze grote verandering in een mensenleven is mogelijk geworden door de dood en opstanding uit die dood door de Heere Jezus, voor ieder die wil!

Nu staat er een tent in de woestijn, waar de Heere in woont en met een deur naar het oosten. U bent weggestuurd naar het oosten en nu mag u weer terugkomen uit dat oosten. Let dan echter wel goed op, want u kunt en mag alleen maar door die deur naar binnengaan.

Die deur is niet zomaar een kleed van witlinnen, nee, hij is gekleurd met blauwpurper, roodpurper en scharlaken en ook wit, 4 kleuren dus. Dat er over deze deur en de kleuren en het oosten nog veel te zeggen valt, zult u hopelijk wel begrijpen.

